

นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโรงเรียนนานาชาติฮิฟิลด์

ผู้อนุมัติ:	คุณครูใหญ่	ใช้สำหรับ:	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
ผู้เขียน:	รองครูใหญ่	รอบการทบทวนแก้ไข:	1 ปี
วันที่อนุมัติ :	พฤษภาคม 2568	ทบทวนแก้ไขครั้งต่อไป:	พฤศจิกายน 2569
ฉบับที่	2 (พฤศจิกายน 2568)		
นโยบายที่เกี่ยวข้อง:		นโยบายดูแลความประพฤติ ต่อต้านการกลั่นแกล้ง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จรรยาบรรณ การสหกรณ์บุคลากรที่ปลอดภัย การจัดการข้อกล่าวหาต่อบุคลากร	

1. วัตถุประสงค์

1.1 โรงเรียนนานาชาติฮิฟิลด์มุ่งดูแลสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย ให้การสนับสนุนนักเรียน บุคลากร และสมาชิกทุกคนในโรงเรียนอย่างครอบคลุม ไม่มีการกีดกันแบ่งแยก โรงเรียนถือว่าการปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กคือ**ความรับผิดชอบของทุกคน** หัวใจสำคัญของความรับผิดชอบของโรงเรียนคือการดูแลสวัสดิภาพและการปกป้องเด็กจากอันตราย การล่วงละเมิด และการแสวงประโยชน์ในทางมิชอบจากเด็กและเยาวชน

1.2 นโยบายนี้ระบุแนวทางของโรงเรียนในการปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในชุมชนโรงเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในการดูแลความปลอดภัยของเด็ก นโยบายนี้เป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ตรงกับข้อกำหนดทางกฎหมายท้องถิ่น และสอดคล้องกับความมุ่งมั่นของโรงเรียนที่มุ่งดูแลความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียนทุกคน

1.3 โรงเรียนมุ่งปฏิบัติตามขั้นตอนที่ชัดเจน ฝึกอบรมบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีความระมัดระวัง เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เด็กๆ รู้สึกปลอดภัย ได้รับความเคารพ และได้รับการส่งเสริมให้บรรลุศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

2. ที่มา

2.1 โรงเรียนนานาชาติฮิฟิลด์ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของโรงเรียนฯ เนื่องจากโรงเรียนเป็นโรงเรียนนานาชาติ นักเรียนมีวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกันมากมาย จึงจำเป็นต้องมีแนวทางที่ครอบคลุมในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

2.2 นโยบายนี้สอดคล้องกับมาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในระดับสากล กฎหมายคุ้มครองเด็กของไทย และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในด้านการศึกษา มีผลบังคับใช้กับบุคลากร อาสาสมัคร และหน่วยงานภายนอกทุกฝ่ายที่ทำงานร่วมกับนักเรียน นโยบายนี้ตรงตามแนวทางปฏิบัติทางกฎหมายที่ออกโดยกระทรวงศึกษาธิการของสหราชอาณาจักร “*Keeping Children Safe in Education (2024)*” และ “*Working Together to Safeguard Children (2023)*” รวมทั้งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (แก้ไขเพิ่มเติม มีนาคม 2568)

2.3 การปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียนทุกฝ่าย แนวทางของโรงเรียนเน้นการป้องกัน การช่วยเหลือแทรกแซงอย่างรวดเร็ว และขั้นตอนการรายงานที่ชัดเจน เพื่อให้มั่นใจว่าปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

2.4 โรงเรียนมุ่งจัดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และมีมาตรการการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่เข้มงวด เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เด็กฯ รู้สึกปลอดภัย มีคุณค่า และได้รับการสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา

3. จุดมุ่งหมาย

3.1 นโยบายนี้ช่วยให้มั่นใจว่าบุคลากรทุกคนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่จำเป็นในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

- สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการละเมิดและชี้แจงความรับผิดชอบในการรายงานปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
- ความคมชัดและให้แน่ใจว่าบุคลากรทุกคนมีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
- แจ้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนทราบถึงขั้นตอนที่ถูกต้องในเรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

4. คำชี้แจงเรื่องความเท่าเทียมกัน

4.1 นักเรียนบางคนมีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดมากกว่าคนอื่นทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ รวมทั้งอาจมีอุปสรรคมากกว่าคนอื่นในการรับรู้ถูกล่วงละเมิดหรือในการแจ้งให้ผู้อื่นทราบ โรงเรียนมุ่งต่อต้านการเลือกปฏิบัติและตระหนักถึงสถานการณ์ที่หลากหลายของนักเรียน โรงเรียนนานาชาติอีทีพีลดดูแลให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนจะได้รับการคุ้มครองเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม

4.2 โรงเรียนให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับนักเรียนต่อไปนี้

- นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีความพิการ มีปัญหาสุขภาพ รวมทั้งนักเรียนที่อาจประสบกับการเลือกปฏิบัติเนื่องจากเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา เพศสภาพ รสนิยมทางเพศ หรือทักษะภาษาอังกฤษที่จำกัด
- นักเรียนที่ทราบกันว่าอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก มีปัญหา เช่น ความรุนแรงในครอบครัวหรือการใช้สารเสพติด
- นักเรียนที่มีความเสี่ยงเนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพจิตของตนเองหรือของสมาชิกในครอบครัว
- ขาดการศึกษาเป็นเวลานาน หรือขาดเรียนบ่อย

5. คำจำกัดความของการล่วงละเมิดเด็ก

5.1 การล่วงละเมิดเด็ก หมายถึง การกระทำหรือการละเลยการกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อเด็ก เช่น การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายจิตใจ การล่วงละเมิดทางเพศ การละเลยเด็กทั้งในครอบครัวที่มีฐานะยากจนและฐานะดี เป็นต้น การล่วงละเมิดสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งต่อหน้าและทางออนไลน์ ทั้งในและนอกโรงเรียน

5.2 บุคลากรทุกคนต้องสามารถระบุและรับรู้ได้ถึงการละเมิด การละเลย และการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในทางมิชอบทุกรูปแบบ บุคลากรมีหน้าที่ในการสังเกตและรายงานหากพบสัญญาณการล่วงละเมิดใดๆ เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียนทุกคน

5.3 บุคลากรควรระมัดระวังหากพบว่านักเรียนมีข้อผิดพลาดดังนี้

- มีอาการบาดเจ็บที่ไม่ได้เกิดจากกิจกรรมปกติทั่วไปของเด็กๆ
- มีอาการบาดเจ็บร้ายแรงโดยไม่ทราบสาเหตุเป็นประจำ
- ได้รับบาดเจ็บบ่อยครั้ง แม้จะได้รับคำอธิบายที่สมเหตุสมผลแล้วก็ตาม
- ให้คำอธิบายที่สับสนหรือขัดแย้งเกี่ยวกับสาเหตุการได้รับบาดเจ็บ ไม่ว่าจะด้วยวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือการวาดรูป
- ใช้โซเชียลมีเดียไม่เหมาะสมกับวัยหรือทำให้ตนเองเสื่อมเสียชื่อเสียง

6. ข้อปฏิบัติเมื่อนักเรียนเปิดเผยข้อมูลให้ทราบ

6.1 หากนักเรียนเปิดเผยว่าตนเองได้รับอันตรายในทางใดทางหนึ่ง บุคลากรควรปฏิบัติดังนี้

- สงบสติอารมณ์และรับฟัง ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยและให้การสนับสนุน ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดได้อย่างอิสระโดยไม่มีการขัดจังหวะหรือตัดสิน
- รับฟังการเปิดเผยข้อมูลอย่างจริงจัง เชื่อใจนักเรียนและยอมรับความรู้สึกของพวกเขา อย่าเพิกเฉยหรือบอกว่าไม่ต้องกังวล
- อย่าสัญญาว่าจะรักษาความลับ อธิบายว่าจะต้องแจ้งให้ DSL ทราบเพื่อให้แน่ใจถึงความปลอดภัย
- ถามคำถามปลายเปิด หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม (เช่น “ช่วยเล่าให้ฟังเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ไหม”) แต่หลีกเลี่ยงการถามคำถามชี้หน้าหรือคาดเดาไปเองแล้วถามว่าใช่หรือไม่
- สร้างความมั่นใจ บอกให้นักเรียนรู้ว่าทำถูกต้องแล้วที่พูดออกมา รับรองว่านักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือ
- บันทึกการเปิดเผยข้อมูลอย่างถูกต้อง จดบันทึกสิ่งที่นักเรียนบอกโดยเร็วที่สุด โดยใช้ถ้อยคำที่เด็กพูดอย่างถูกต้อง ระบุวันที่ เวลา และรายละเอียดของการเปิดเผยข้อมูล บันทึกเหตุการณ์ลงในระบบ CPOMS ซึ่งจะแจ้งเตือนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- รายงานทันที แจ้ง DSL หรือผู้บริหารโรงเรียนโดยไม่ชักช้า โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของโรงเรียน
- รักษาความลับ แจ้งข้อมูลเฉพาะกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยตรงเท่านั้น บุคลากรควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลเสมอ และเตือนผู้รับข้อมูลว่าเรื่องนี้เป็นความลับและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้เท่านั้น

7. ขั้นตอนปฏิบัติ

7.1 เมื่อมีการรายงานข้อกังวลเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้เพื่อให้แน่ใจว่ามีการรักษาความลับและการตอบสนองอย่างทันท่วงที

- เพื่อให้มั่นใจในการปกป้องข้อมูล บุคลากรจะบันทึกเหตุการณ์ไว้ใน CPOMS เพื่อแจ้งเตือนไปยัง DSL และทีมคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก หาก CPOMS ใช้งานไม่ได้ ควรกรอกแบบฟอร์มกระดาษและส่งให้ DSL ทันที
- DSL รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เช่น
 - สัมภาษณ์บุคลากรและบันทึกรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
 - การตรวจสอบประวัติการเรียนรู้ของนักเรียนในระบบ CPOMS
- หากจำเป็น DSL อาจขอให้ครูที่รายงานหรือเพิ่มเติมกับนักเรียน โดยเฉพาะในกรณีที่เป็นเรื่องเพศหรือเรื่องละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม
- DSL จัดตั้งทีมตอบสนองตามโรงเรียน ซึ่งอาจรวมถึงพยาบาล ครู และบุคคลอื่นตามที่เห็นสมควร
- การดำเนินการติดตามผล ได้แก่
 - ติดต่อสื่อสารกับเด็กและครอบครัวอย่างสม่ำเสมอเพื่อสนับสนุนและให้คำแนะนำ
 - กำหนดกลยุทธ์ให้ครูผู้สอนสามารถสนับสนุนเด็กในโรงเรียนได้
 - ประสานงานกับนักบำบัดภายนอกตามความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่ามีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

7.2 ทีมคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ทีมคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 8 คน ได้แก่

- Mrs. Hodges – หัวหน้าทีมและ DSL ของระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา
- Ms Drinkel - DDSL ของระดับอนุบาล
- Ms Riley - DDSL ของระดับประถมศึกษา
- Mr Pattison - DSL ของระดับมัธยมศึกษา

- Mr Mcaloran - DDSL ของระดับมัธยมศึกษา
- Miss Nok – ที่ปรึกษาด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและนักแปล
- Mr. Sony – ที่ปรึกษาด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและนักจิตวิทยา
- Mr. Pine - Advisor ที่ปรึกษา

7.3 กระบวนการรายงานปัญหา

- บุคลากรรายงานข้อกังวลผ่าน CPOMS (หรือแบบฟอร์มกระดาษหาก CPOMS ไม่สามารถใช้งานได้)
- DSL ตรวจสอบและสืบสวนกรณีดังกล่าว
- หากจำเป็น จะมีการจัดตั้งทีมแก้ปัญหาเพื่อประเมินและจัดการสถานการณ์
- หากจำเป็น ข้อกังวลที่ร้ายแรงจะถูกส่งต่อไปยังหน่วยงานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภายนอก
- ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องโดยการติดตามดูแลและประสานงานกับครอบครัวและผู้เชี่ยวชาญภายนอก

8. การฝึกอบรม

8.1 บุคลากรทุกคนจะต้องเข้ารับการอบรมเรื่องการดูแลความปลอดภัยและการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในช่วงปฐมนิเทศ รวมถึงขั้นตอนการแจ้งเบาะแสและความปลอดภัยออนไลน์ เพื่อให้แน่ใจว่าบุคลากรเข้าใจระบบการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของโรงเรียน ทราบถึงความรับผิดชอบของตน และสามารถระบุสัญญาณของการล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ และการละเลยที่อาจเกิดขึ้นได้

8.2 จะมีการอบรมทบทวนเพื่ออัปเดตข้อมูลเป็นประจำ โดยบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของโรงเรียน รวมอยู่ในโปรแกรมการฝึกอบรมบุคลากรและการวางแผนหลักสูตรทั้งหมด

8.3 บุคลากรจะได้รับการอัปเดตเกี่ยวกับการปกป้องและคุ้มครองเด็กเป็นประจำ รวมถึงความปลอดภัยออนไลน์ตามที่จำเป็น อย่างน้อยปีละครั้ง (เช่น ผ่านทางอีเมลและการประชุมบุคลากร)

9. ข้อกล่าวหาต่อบุคลากร (ดูนโยบายการจัดการข้อกล่าวหาต่อบุคลากร)

9.1 หากบุคลากรท่านใดประสงค์จะแจ้งข้อกล่าวหาต่อบุคลากรท่านอื่น จะต้องรายงานต่อคุณครูใหญ่ทันที หากคุณครูใหญ่ไม่อยู่ ให้รายงานต่อรองครูใหญ่

9.2 หากมีข้อกล่าวหาต่อคุณครูใหญ่ จะต้องรายงานเรื่องดังกล่าวโดยตรงต่อเจ้าของโรงเรียน โดยไม่ต้องผ่านรองครูใหญ่

10. ข้อกล่าวหาเรื่องการล่วงละเมิดระหว่างเพื่อน

10.1 โรงเรียนตระหนักดีว่านักเรียนสามารถทำร้ายเพื่อนได้ การทำร้ายร่างกายจะไม่ได้รับการยอมรับหรือถูกมองว่าเป็นเพียงการ “หยอกล้อ” “เล่นกัน” หรือ “ส่วนหนึ่งของการเติบโต” เพราะสิ่งเหล่านี้อาจนำไปสู่วัฒนธรรมการมีพฤติกรรมที่ยอมรับไม่ได้และสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน

10.2 กรณีส่วนใหญ่ของนักเรียนที่ทำร้ายนักเรียนคนอื่นจะได้รับการจัดการตามนโยบายดูแลความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน แต่นโยบายการปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนี้จะมีผลบังคับใช้กับข้อกล่าวหาใดๆ ก็ตาม ที่ก่อให้เกิดปัญหาการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เช่น

- เป็นความผิดร้ายแรงและอาจเป็นความผิดทางอาญาได้
- อาจทำให้เด็กนักเรียนในโรงเรียนมีความเสี่ยง
- มีเหตุการณ์รุนแรง
- เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่ถูกบังคับให้ใช้ยาเสพติดหรือแอลกอฮอล์
- เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศ เช่น การแสดงลามกอนาจาร การล่วงละเมิดทางเพศ การแอบถ่ายใต้กระโปรง หรือการแบ่งปันรูปภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสม (รวมถึงการแบ่งปันภาพเปลือยและภาพกึ่งเปลือย)

10.3 หากนักเรียนแจ้งข้อกล่าวหาการล่วงละเมิดต่อนักเรียนคนอื่น จะต้องมีการบันทึกข้อกล่าวหาและแจ้งให้ DSL ทราบ DSL อาจต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหากเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญา

10.4 DSL จะจัดทำการประเมินความเสี่ยงและแผนการสนับสนุนให้กับเด็กทุกคนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ระบุชื่อที่พวกเขาสามารถพูดคุยด้วยหากจำเป็น

10.5 โรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินการเชิงรุกเพื่อลดความเสี่ยงของการล่วงละเมิดเด็ก และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เคราะห์ร้ายรู้สึกมั่นใจในการรายงานเหตุการณ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ โรงเรียนจะปฏิบัติดังนี้

- ดักเตือนเมื่อมีการใช้ภาษาที่ดูหมิ่นหรือสื่อถึงเรื่องเพศ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเพื่อน รวมถึงการขอหรือส่งภาพอนาจาร
- เผชิญหน้าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนต่างประเทศ เช่น การสัมผัสหรือจับที่เป็นการทำอนาจาร และความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนใหม่หรือการกลั่นแกล้งนักเรียนที่ต้องการเข้ากลุ่ม
- มีเนื้อหาในหลักสูตรที่สอนนักเรียนเรื่องพฤติกรรมที่เหมาะสมและเรื่องการยินยอมให้ผู้อื่นสัมผัสร่างกาย
- นักเรียนจะต้องสามารถรายงานการละเมิดโดยใช้ระบบของโรงเรียนได้อย่างง่ายดายและมั่นใจ
- บุคลากรจะต้องให้ความมั่นใจกับผู้เคราะห์ร้ายว่าจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง

10.6 หากบุคลากรได้รับแจ้งเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันภาพ/วิดีโอเปลือยหรือกึ่งเปลือยโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ รวมถึงภาพเทียมซึ่งเป็นภาพที่สร้างโดยคอมพิวเตอร์ซึ่งดูเหมือนเป็นภาพถ่ายหรือวิดีโอ (การส่งข้อความทางเพศหรือภาพทางเพศที่เยาวชนสร้างขึ้น) จะต้องรายงานเหตุการณ์ดังกล่าวให้ DSL ทราบโดยทันที บุคลากรต้องไม่ ดู คัดลอก พิมพ์ แบ่งปันหรือบันทึกภาพหรือขอให้นักเรียนแบ่งปันหรือดาวน์โหลด (หากเคยดูภาพโดยไม่ตั้งใจ คุณต้องรายงานเรื่องนี้ให้ DSL ทราบ)

11. การคุ้มครองข้อมูลและความเป็นส่วนตัว

11.1 ข้อมูลทั้งหมดจะต้องได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับเท่าที่สามารถปฏิบัติได้อย่างสมเหตุสมผล อาจมีบางกรณีที่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนของผู้รายงานเนื่องจากลักษณะของการสืบสวนหรือการเปิดเผยข้อมูล ในกรณีเช่นนี้ โรงเรียนจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อแจ้งให้ผู้รายงานทราบก่อนที่จะมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

11.2 หากผู้รายงานจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องในการสืบสวน (เช่น ให้หลักฐาน) โรงเรียนจะพยายามอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในการเก็บเป็นความลับว่าผู้รายงานได้เปิดเผยข้อมูล และจะมีการดำเนินการอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อปกป้องผู้รายงานจากการถูกทำร้ายหรือได้รับความเสียหายใดๆ อันเป็นผลมาจากการเปิดเผยดังกล่าว

11.3 รายงานการละเมิดที่ต้องสงสัยหรือได้รับการเปิดเผยทั้งหมดและการดำเนินการใดๆ ที่ดำเนินการโดยโรงเรียนจะถูกเก็บถาวรในรูปแบบดิจิทัลอย่างปลอดภัย โดยไม่คำนึงถึงข้อสรุปที่ได้

12. ความปลอดภัยออนไลน์และการใช้มือถือ (นโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)

12.1 โรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการปกป้องเด็กจากเนื้อหาออนไลน์ที่อาจเป็นอันตรายและไม่เหมาะสม และเข้าใจว่าเทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบสำคัญในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โรงเรียนจึงมุ่งดำเนินการต่อไปนี้

- มีกระบวนการ (รวมถึงระบบการกรองและการตรวจสอบ) เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนและบุคลากรมีความปลอดภัยในโลกออนไลน์
- ปกป้องและให้ความรู้แก่สมาชิกในโรงเรียนทั้งหมดในเรื่องการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและรับผิดชอบ
- กำหนดแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการใช้โทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ สำหรับสมาชิกในโรงเรียนทั้งหมด
- มีระบบที่ชัดเจนเพื่อระบุปัญหา ช่วยเหลือแทรกแซง และยกระดับเหตุการณ์ต่างๆ

12.2 HISB ยอมรับว่าปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีประโยชน์มากมาย รวมถึงการยกระดับการเรียนการสอน และในการช่วยปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียน อย่างไรก็ตาม AI อาจมีศักยภาพในการเอื้อให้เกิดการละเมิด (เช่น การกลั่นแกล้งและการล่วงละเมิด) และ/หรือทำให้นักเรียนได้รับเนื้อหาที่เป็นอันตราย ตัวอย่างเช่น ในรูปแบบของ "ดีปเฟก" ซึ่งใช้ AI เพื่อสร้างภาพ เสียง หรือวิดีโอหลอกลวงที่ดูเหมือนจริง

12.3 HISB จะปฏิบัติตามนโยบายนี้ นโยบายต่อต้านการกลั่นแกล้ง และนโยบายดูแลความปลอดภัยของโรงเรียนสำหรับการใช้ AI เพื่อเข้าถึงเนื้อหาที่เป็นอันตรายหรือกลั่นแกล้งนักเรียน

12.4 บุคลากรควรตระหนักถึงความเสี่ยงในการใช้เครื่องมือ AI ในระหว่างการพัฒนา และควรประเมินความเสี่ยงสำหรับเครื่องมือ AI ใหม่ใดๆ ที่โรงเรียนใช้

12.5 บุคลากรจะต้องอัปโหลดภาพถ่ายใดๆ ที่ถ่ายบนอุปกรณ์ส่วนตัวไปยังแชร์ไดรฟ์ในวันเดียวกัน และต้องแน่ใจว่าภาพเหล่านั้นจะถูกลบออกจากอุปกรณ์ส่วนตัวทันทีหลังจากนั้น

13. การสรรหาบุคลากร (ดูนโยบายการสรรหาบุคลากรที่ปลอดภัย)

13.1 คุณครูใหญ่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดำเนินการตามแนวปฏิบัติในการสรรหาบุคลากรอย่างปลอดภัยอยู่เสมอ คุณครูใหญ่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาบุคลากรในแต่ละระดับ โดยจะต้องมีการรวมอย่างน้อยหนึ่งคนที่ผ่านหลักสูตรการสรรหาบุคลากรทางการศึกษาอย่างปลอดภัยอย่างน้อยทุกสองปี

13.2 ที่ HISB ต้องการหลักฐานใบรับรองคุณวุฒิการศึกษาฉบับจริง โรงเรียนไม่เชื่อถือจดหมายรับรองคุณสมบัติและขอเอกสารอ้างอิงก่อนรับเข้าทำงานที่โรงเรียนเสมอ รวมทั้งจะสอบถามข้อมูลในใบสมัครหากไม่แน่ใจ โรงเรียนจะดำเนินการตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลและการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมอย่างละเอียด และใช้วิธีการอื่นๆ เพื่อให้แน่ใจว่ากำลังสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุดมาทำงานกับนักเรียน โรงเรียนจะใช้กระบวนการสรรหาและคัดเลือกเพื่อปฏิเสธผู้สมัครที่ไม่เหมาะสม

13.3 บุคลากรใหม่ทุกคนจะต้องผ่านช่วงทดลองงานที่เข้มงวด ซึ่งจะมีการประเมินความสามารถและความเหมาะสมกับ HISB เมื่อสิ้นสุดช่วงทดลองงาน จะมีการจัดทำรายงานเพื่อแนะนำว่าบุคลากรใหม่จะยังคงทำงานที่ HISB ต่อไปหรือไม่

14. การแจ้งเบาะแส (ดูนโยบายการแจ้งเบาะแส)

14.1 สิ่งสำคัญคือต้องมีการรายงานและจัดการกรณีที่ต้องสงสัยว่ามีการกระทำผิดทั้งหมดอย่างทันท่วงทีและเหมาะสม

14.2 ไม่ว่าโรงเรียนจะทำธุรกิจกับใคร และดำเนินงานที่ใดก็ตาม HISB มุ่งมั่นที่จะดำเนินการดังกล่าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีจริยธรรม และซื่อสัตย์สุจริต ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามพันธสัญญานี้ในการทำงานโรงเรียนทุกวัน อย่างไรก็ตาม บางครั้งอาจมีสถานการณ์ที่แนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องยังไม่ชัดเจน หรืออาจมีสถานการณ์ที่น่าสงสัยหรือเป็นที่ทราบกันว่ามีบางสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผิดศีลธรรม หรือไม่เหมาะสม HISB มีหน้าที่ตามกฎหมายและศีลธรรมในการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อระบุปัญหาในสถานการณ์ดังกล่าวและพยายามแก้ไข

14.3 บางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะตัดสินใจว่าควรพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่กังวลหรือไม่ บ่อยครั้งที่ผู้คนลังเลที่จะมีส่วนร่วม แต่การทำเช่นนี้อาจส่งผลร้ายแรงต่อ HISB และบุคลากร สิ่งสำคัญคือนักเรียนหรือบุคลากรจะต้องสามารถพูดคุยกับผู้อื่นโดยเก็บเป็นความลับได้และรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุน

14.4 HISB มุ่งดูแลให้แน่ใจว่า

- บุคลากรรู้สึกได้รับการสนับสนุนให้พูดคุยกับผู้อื่นโดยเก็บเป็นความลับและรายงานเรื่องที่พวกเขาสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผิดศีลธรรม หรือไม่เหมาะสม
- พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไร้จริยธรรม หรือไม่เหมาะสมทั้งหมดจะต้องได้รับการรายงานและดักเตือนในทุก

- ระดับขององค์กร
- มีขั้นตอนการรายงานเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน
- การเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดได้รับการจัดการอย่างทันท่วงที สม่ำเสมอ และเป็นมืออาชีพ
- ให้ความมั่นใจว่าการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดจะได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง ถือเป็นความลับ และจัดการโดยไม่ต้องกังวลเรื่องการตอบโต้

15. กฎหมายและแนวทางปฏิบัติภายในประเทศ

15.1 ตามการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง มาตรา 1567 (2) ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2568 "ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนหรือปรับพฤติกรรม โดยต้องไม่เป็นการกระทำการรุนแรง หรือทำร้ายด้วยความรุนแรงต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือกระทำโดยมิชอบ"

16. การติดตามและทบทวน

16.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนจะทบทวนนโยบายนี้เป็นประจำทุกปี

16.2 การดำเนินการตามนโยบายนี้เป็นความรับผิดชอบของบุคลากรทุกคน

ภาคผนวก 1: รูปแบบของการละเมิด

การทำร้ายร่างกาย

การทำร้ายร่างกายเด็กคือการทำร้ายร่างกายเด็กทั้งที่เกิดขึ้นจริงหรือพยายามทำร้ายร่างกาย โดยที่ทราบแน่ชัดหรือมีเหตุผลอันควรสงสัยว่าการบาดเจ็บนั้นเกิดขึ้นโดยเจตนาหรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาการและสัญญาณมีดังนี้

- มีอาการบาดเจ็บหรือแผลไฟไหม้ที่ไม่ทราบสาเหตุ (โดยเฉพาะหากเกิดขึ้นซ้ำ)
- ให้ข้อแก้ตัวที่ไม่น่าจะเป็นไปได้เพื่ออธิบายการบาดเจ็บ
- ปฏิเสธที่จะพูดคุยเกี่ยวกับการบาดเจ็บ
- กลัวว่าครูจะติดต่อผู้ปกครอง
- ไม่ชอบให้ใครสัมผัสตัว
- กลัวการกลับบ้าน
- กลัวการรักษาพยาบาล
- มีความก้าวร้าวต่อผู้อื่น
- มีแนวโน้มทำร้ายตัวเอง

การทำร้ายจิตใจ

การทำร้ายจิตใจเด็กคือการไม่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ขั้นพื้นฐานของเด็ก ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อพฤติกรรมและพัฒนาการ เช่น ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไร้ค่าหรือไม่มีใครรัก สัญญาณและอาการมีดังนี้

- มีความล่าช้าด้านพัฒนาการทางร่างกาย/จิตใจ/อารมณ์
- ยอมรับการลงโทษที่ดูเหมือนมากเกินไป
- ตอบสนองต่อความผิดพลาดมากเกินไป
- กลัวสถานการณ์ใหม่ๆ
- มีการตอบสนองทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เจ็บปวด
- มีพฤติกรรมทางประสาท (เช่น การโยกตัว การดูดนิ้วหัวแม่มือ เป็นต้น)
- กลัวว่าครูจะติดต่อผู้ปกครอง
- ทำร้ายตัวเอง
- เฉยเมยหรือก้าวร้าวมากเกินไป

การล่วงละเมิดทางเพศ

เด็กอาจถูกพิจารณาว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ เมื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดๆ แสวงหาประโยชน์จากเด็ก ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม โดยเจตนาหรือโดยละเลย ในกิจกรรมใดๆ ที่มุ่งหมายจะนำไปสู่อารมณ์ทางเพศหรือความพึงพอใจในรูปแบบอื่นๆ ของบุคคลนั้นหรือบุคคลอื่นใด รวมถึงเครือข่ายที่จัดตั้งขึ้น นิยามนี้ครอบคลุมไม่ว่าจะมีการสัมผัสอวัยวะเพศหรือไม่ และเด็กถูกกล่าวหาว่าเป็นฝ่ายริเริ่มพฤติกรรมดังกล่าวหรือไม่

- มีความรู้ ภาษา หรือพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย
- ไม่อยากอาหารหรือรับประทานอาหารมากอย่างควบคุมไม่ได้
- มีพฤติกรรมถดถอย เช่น การดูดนิ้วหัวแม่มือ หรือต้องการของเล่นนุ่มๆ ที่เคยทิ้งไปแล้ว
- ชอบแยกตัว
- ไม่สามารถตั้งสมาธิได้
- ไม่อยากกลับบ้าน
- นอนหลับที่นอน
- วาดภาพที่มีเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจน
- พยายามที่จะเป็นคน 'ดีเป็นพิเศษ'
- ตอบสนองต่อคำวิจารณ์มากเกินไป
- มีอาการโกรธ/หงุดหงิดง่าย
- สิ่งของที่เปลี่ยนเสื้อผ้าหรือถอดเสื้อผ้าในวิชาพลศึกษาหรือว่ายน้ำ

การละเลย

หมายถึงการละเลยหรือสนใจไม่ตอบสนองความต้องการทางร่างกายหรือจิตใจของเด็กอย่างต่อเนื่อง เช่น การไม่จัดหาอาหาร เสื้อผ้า หรือที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ การไม่ปกป้องเด็ก หรือการไม่ดูแลรักษาทางการแพทย์อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงการละเลยหรือการไม่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของเด็กอย่างเพียงพอ อาการและสัญญาณมีดังนี้

- หิวตลอดเวลา
- มีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ไม่ดี
- มีอาการเหนื่อยล้าอย่างต่อเนื่อง
- เสื้อผ้ามีสภาพไม่ดี
- มาสายบ่อยครั้ง และ/หรือ มาสายโดยไม่มีเหตุผล
- มีปัญหาทางการแพทย์ที่ไม่ได้รับการรักษา
- มีความนับถือตนเองต่ำ
- ความสัมพันธ์กับเพื่อนไม่ดี
- มีการขโมย

การละเลยเด็กในครอบครัวที่มีฐานะ

การละเลยเด็กในครอบครัวที่มีฐานะเป็นการละเลยแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย ในกรณีเหล่านี้ เด็กๆ อาจมีทรัพย์สินมากมาย แต่กลับถูกละเลยทางจิตใจ ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้ หรือถูกกดดันให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์อย่างเพียงพอ

- มีพฤติกรรมต่อต้านหรือชอบเสี่ยงภัย
- ทำงานมากเกินไปหรือหมกมุ่นอยู่กับงาน
- รู้สึกว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเรื่องยาก
- ขาดทักษะชีวิตขั้นพื้นฐาน (รวมถึงความล่าช้าในการบรรลุเป้าหมาย เช่น การช่วยเหลือตนเองในชั้นอนุบาล) ความรู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว
- ระดับความวิตกกังวลหรือภาวะซึมเศร้าสูง

- ความนับถือตนเองต่ำ ความรู้สึกชาหรือแยกตัวทางอารมณ์
- ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้
- ได้รับของขวัญมากมายเพื่อทดแทนความรัก
- ส่วนมากจะมีพี่เลี้ยงเด็ก ครูสอนพิเศษ หรือคนขับรถเป็นผู้ดูแลหลัก

การล่วงละเมิดทางจิตวิทยา

- การปฏิเสธ – การสื่อสารกับเด็กผ่านคำพูดและพฤติกรรมว่าเด็กนั้นไม่เป็นที่ต้องการและ/หรือไม่มีคุณค่า
- การเพิกเฉย – การไม่แสดงความรักหรือแสดงความสนใจในตัวเด็กเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย
- การคุกคาม – การข่มขู่ ตาหอ และตะโกนใส่เด็ก
- การแยกตัว – ห้ามเด็กเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับเพื่อนหรือไม่ให้เด็กติดต่อกับคนอื่น
- การทุจริต – การให้เด็กเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แอลกอฮอล์ พฤติกรรมผิดกฎหมาย หรือพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม
- การเอาใจเอาเปรียบ – การบังคับเด็กให้ทำกิจกรรมหรือรับผิดชอบโดยไม่คำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก

การละเมิดทางออนไลน์

- การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อกลั่นแกล้งและข่มขู่
- อาชญากรรมทางไซเบอร์ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อก่ออาชญากรรม
- การค้าประเวณีทางไซเบอร์ การถ่ายทอดสดการข่มขืนและการข่มขืนโดยถูกบังคับ
- มัลแวร์ ซอฟต์แวร์ที่ออกแบบมาเพื่อทำอันตรายต่อคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ รวมถึงไวรัสคอมพิวเตอร์
- การสแปม การส่งโฆษณาที่ไม่ต้องการ
- การกลั่นแกล้งออนไลน์
- การปลุกฝังความเชื่อที่ผิดโต่งหรือการปลุกกระดม

สิ่งสำคัญที่ต้องจำ:

บุคลากรไม่มีหน้าที่สืบสวน

บุคลากรมีหน้าที่ฟัง ตอบรับ บันทึก และรายงานข้อมูลที่นักเรียนเปิดเผย รวมทั้งรายงาน DSL ที่ปรึกษา หรือ
คุณครูใหญ่ หากสงสัยว่ามีการละเมิดหรือละเลยเด็ก